

Propozycje zabaw i gier dydaktycznych dla młodszych dzieci oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

DRODZY RODZICE I OPIEKUNOWIE

Proponowane proste gry i zabawy uczą "przez zabawę" oraz wspomagają rozwój społeczny, emocjonalny i ruchowy Waszych pociech a Wam pomogą powrócić na chwilę do beztrudnych chwil z dzieciństwa.

1. Zgaduj zgadula, w której ręce kula?

Przebieg: Uczestnicy siedzą w kole, ręce trzymają za sobą i podają sobie małą piłkę. Stojąca w środku osoba próbuje odgadnąć, kto ma w danej chwili piłeczkę. Następnie następuje zamiana ról.

2. Jestem rzeźbiarzem.

Przebieg: Jedno dziecko lub osoba dorosła jest rzeźbiarzem, a druga osoba – materiałem, z którego on rzeźbi. Materiał wykonuje polecenia rzeźbiarza. Następnie następuje zamiana ról.

3. Raz, dwa, trzy... Baba – Jaga patrzy.

Przebieg: Znajdźmy trochę miejsca np. w przedpokoju, w ogródku lub na dworze itp. Biegamy sobie w przy dźwiękach dowolnej muzyki/ możemy klaskać, skandować/. Prowadzący woła hasło: Raz, dwa, trzy Baba-Jaga patrzy! Wszyscy uczestnicy zabawy zatrzymują się w bezruchu tak, by Baba-Jaga (czyli prowadzący) ich nie zauważyła.

4. Druga ręka.

Przebieg: Każdy uczestnik dostaje szyfonową chustkę, apaszkę itp. i siada na podłodze, trzymając ją luźno w jednej ręce. Następnie uczestnicy rzucają chustki wysoko chwytając drugą ręką. Prowadzący podpowiada, żeby wyobrazili sobie przy tym, że chustka jest małym kotkiem, który przeskakuje z dłoni na dłoń. Następnie prowadzący włącza dowolną muzykę (łagodną), a pozostali starają się przerzucać chusty w rytm muzyki. Prowadzący. mówi, że chustka jest coraz bardziej zmęczona, aby przerzucały ją wolniej, a potem pozwoliły zasnąć w jednej dłoni.

5. Obejmowanie się i toczenie.

Przebieg: Prowadzący zabawę włącza rytmiczną muzykę a pozostali uczestnicy tańczą po całym pokoju. Gdy prowadzący zawoła: "teraz obejmujcie się i toczcie!", wtedy dzieci bądź uczestnicy szybko podbiegają do drugiej osoby, obejmują się, kładą na dywanie i toczą po nim... jak walce.

6. Kto szybciej?

Przebieg: Uczestnicy zabawy siadają w kręgu, a jedno w środku. Osoba w środku podrzuca małą piłeczkę i jednocześnie wymienia jedną bądź dwie osoby z kręgu, opisując ich wygląd. Osoby opisane wstają udając się do środka koła i starają się złapać piłeczkę. Ten uczestnik, który złapie piłkę pozostaje w środku i zabawa rozpoczyna się od nowa

7. Miejsce po mojej prawej stronie jest wolne.

Przebieg: Prowadzący proponuje uczestnikom zabawę, podczas której ćwiczą, jak należy przysłuchiwać się sobie i zrobić szybko to, czego druga osoba od nich oczekuje. Uczestnicy siadają na krzesłach w kręgu. Prawe krzesło obok prowadzącego jest wolne. Zabawę rozpoczyna osoba prowadząca, mówiąc: "Miejsce po mojej prawej stronie jest wolne, chciałabym/ bym... Anię do mnie." Gdy wypowie to zdanie, wówczas Ania wstaje ze swojego krzesła i podbiega do wolnego obok krzesła obok prowadzącego i siada na nim. Ania zostawiła teraz wolne krzesło. Uczestnik, który siedzi obok tego wolnego miejsca mówi teraz zdanie... wywołując inną osobę, by usiadła po jego lewej lub prawej stronie. I tak zabawa się toczy, a uczestnicy zmieniają miejsca. Uwaga: można zabawę przeprowadzić bez krzesel, siedząc na dywanie lub podłodze

8. Pióra na wietrze – wyciszmy się.

Przebieg: Uczestnicy zabawy siadają w kole wokół rozłożonego prześcieradła, dużej chusty itp., i chwytają je mocno obiema rękami. Prowadzący mówi: "Wyobraźcie sobie, że prześcieradło

jest wiatrem. Gdy wszyscy będziemy jednocześnie opuszczać i podnosić prześcieradło, poczujecie ten wiatr. Dobrze byłoby, gdybyśmy wszyscy policzyli do trzech i razem podnieśli prześcieradło i je opuścili". Prowadzący mówi: "Przyniosłam/ łem wam małe piórko, którym wiatr może się bawić. Położę je po środku prześcieradła. Spróbujcie bardzo delikatnie podrzucić piórko prześcieradłem i złapać je gdy będzie opadać.". Uwaga: można także podrzucać balon.

9. **Co to jest?**

Przebieg: Uczestnicy siadają w kole na podłodze. Podczas, gdy inni zamykają oczy, jeden uczestnik odchodzi z koła i uderza trzy razy palcami w wybrany przedmiot w pokoju. Po jego powrocie do koła, pozostali otwierają oczy. Próbują odgadnąć, w jaki przedmiot uderzał wybrany uczestnik – dziecko. Osoba, która odgadła będzie teraz zadawała zagadkę pozostałym.

10. **Do lewego lub prawego ucha.**

Przebieg: Jedna osoba zakrywa sobie oczy opaską lub apaszką, a druga podchodzi i uruchamia przedmiot, który wydaje jakiś odgłos, dźwięk. Uczestnik z zawiązanymi oczami mówi, z której strony słyszy dźwięk.

Na podstawie literatury: "A czy wy tak potraficie?" M. Wieman; "Zabawy dydaktyczne dla przedszkoli" M. Bogdanowicz materiał opracowała Gabriela Niemiec.